

ТИ В МОЄМУ СЕРЦІ, УКРАЇНО!

(конспект уроку з літературного читання)

Учитель початкових класів
Острозького навчально-виховного
комплексу «Школа І-ІІІ ст. -
гімназія»
Руда О. О.

УКРАЇНСЬКЕ ЧИТАННЯ

Тема. Ти в моєму серці, Україно!

Мета: познайомити учнів із життєвим і творчим шляхом поета О. О. Ундіра, презентувати його збірки поезій. Розвивати навички виразного читання віршів, прищеплювати інтерес до творчості поета, виховувати почуття гордості за поета-земляка та виховувати ціннісне ставлення до мистецтва.

Тип уроку: комбінований урок (урок позакласного читання).

ХІД УРОКУ

I. ОРГАНІЗАЦІЯ КЛАСУ.

II. МОТИВАЦІЯ. ПОВІДОМЛЕННЯ ТЕМИ Й МЕТИ УРОКУ.

Учитель. Гостинно відчинила двері наша поетична світлиця і ми радо вітаємо всіх, хто завітав до неї.

Народна мудрість каже: «Мова – це віконця, через які людина бачить світ. Багата мова – багатий духовний світ». І добре було б, аби кожен прагнув, щоб його мова стала досконалою, зрозумілою всім.

Сьогоднішній день – це тиха пісня вдячності талановитому поетові за солодкі й барвінкові чари до рідного слова, до людей, до України. Ця тиха пісня – визнання того дива калинового, яке постає в ясній обнові в кожному українському слові.

Діти читають вірші.

Учень 1.

До України – всі мої дороги,
Як до матусі рідної в село.
До України – всі мої дороги –
І сиве серце в пісні розцвіло...
До України – всі мої стежини,
Як у пшеничне поле за селом.
До України – всі мої стежини,
Й душа по вінця сповнена добром.

Учень 2.

Любіть, плекайте материнську мову.
І бороніть повсякчас,
Аби над нею не знущались знову,
Як це було уже не раз.
Ключі пісенні журавлині
Свою не зраджують блакить:
В країні вільній – Україні –
По-українськи треба жити!

Учитель. Чи знаєте ви, хто написав ці вірші?
(Відповідь).

Саме так, сьогодні ми будемо говорити про творчість Олеся Ундіра, а також у вас є унікальна можливість – познайомитися ближче з цією людиною.

ІІІ. РОБОТА НАД ТВОРЧІСТЮ ПИСЬМЕННИКА

Учень 3 читає автобіографічні відомості про поета.

Ундір Олесь Олексійович (псевдо-німи: Олесь Ундір, Віталій Рідний)

Народився 25 квітня 1953 року в селі Поляново Мікоянівського району Тюменської обл. (Російська Федерація). Однак духовною батьківщиною вважає село Сіянци Острозького району на Рівненщині.

У 1970 році закінчив Острозьку середню школу-інтернат, далі Рівненський педагогічний інститут, філологічний факультет, відділення української мови і літератури.

З 1982 року працює вихователем і вчителем в Острозькій школі-інтернаті.

З 2002 року є кореспондентом острозької міської газети «Замкова гора».

З 2005 року є членом Національної спілки журналістів України.

Вірші Олесь Ундіра друкувалися в місцевих та обласних газетах, у колективній поетичній збірці «Вітрила». Вийшли окремими збірками «Материнка», «Друге дихання». Останньою вийшла збірка «Калинові крила» в 2011 році.

Учитель. Наш рідний край. Частина землі, де ти народився, де зробив перші кроки прохолодною росяною травою. Він промовляє до нас зелен-травою, дихає яблунево-квітковою весною, біжить на зустріч прозоро-сонячними стежками дитинства.

Ось послухаємо, що писав про рідний край наш гість.

Діти читають вірші.

Учень 4.

Вітчизна – в кожному подиху моєму,
В тополі зеленочубій при вікні,
В труді, що Україні тче поему
На материнським вічним полотні.
Вітчизна в кожному помислі моєму...
І на стежині в рідному краю
Мені не треба іншого Едему,
Коли я маю Україноньку свою.

Учень 5.

Тополі, вишні, верби і калина
На древній пригоринській цій горі –
То світу поетичного краплина
У сяєві острозької зорі.
Це звідси починається Вкраїна,
Де рідний край – свята земля батьків,
Де лине в серце мова солов'їна,
Де гомін золотавих колосків.

Тут край воріт чекає сина мати
У срібному сповитку споришів.
стежино рідна! Треба поспішати
До зболених чеканням матерів.

Учень 6.

Україно моя, дорога Україно!
Отчий краю волинський, колиско моя!
Я довіку, рідненька, тебе не покину
І не зраджу калину й твого солов'я.
А коли відійду за невидиме коло,
Я травою у лоні твоїм проросту,
Щоб і внуки не зрадили в світі ніколи
Неповторний твій образ і душу святу.

Учитель. Читаючи вірші О. Ундіра, легко уявити красу української мови та України – краю, де ти народився і живеш. Тож давайте послухаємо вірші:

Учень 7.

Цвітуть сади рожево й білопінно,
Пісні дарують нам лелечі небеса...
Живи, моя вишнева Україно,
Щоб вічно квітнув твій співочий сад.

Учень 8.

Ми – роду козацького внуки і діти –
Землею своєю лиш нам володіти:
Світанку новому назустріч ідем
І вогники віри у душах несе.

Учень 9.

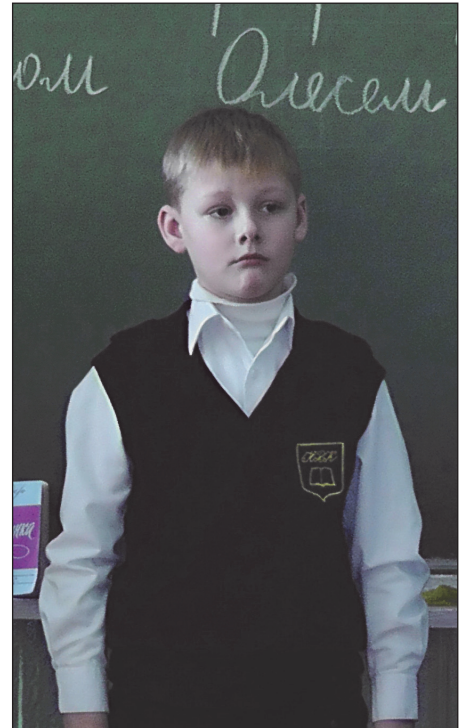
Понад усе в моєму сері – Україна.
 Понад усе в моїй душі – Остріг.
 Понад усе – співуча мова солов'їна,
 Понад усе – Шевченко-оберіг.

Учень 10.

Мій народоньку, проснися –
 Годі уже спати!
 На схід сонця помолися,
 Україно-мати.
 Помолися, розправ груди,
 Волю й правду освяти,
 Щоб твої прозріли люди
 І жила насправді ти.

Учень 11.

Я – українець. І моя душа
 Належить споконвік для України.
 Куди б у світ чудесний не рушав,
 Та повертаючись в край свій солов'їний.

Учень 12.

Я – українець. І моя струна
 Озветься спершу дзвінко
 лиш для неї,
 Аби в очах її цвіла весна,
 Сіяло серце Божою зорею.

Учень 13.

Я – українець. Цим усе сказав.
 І щастя більшого мені не треба.
 І радості засяяла сльоза –
 Росинка Божа золотого неба.

Учитель. Поетичні рядки малюють нам найрізноманітніші куточки нашої України, знайомлять зі всією величчю й красою матінки-природи й запрошують на весняні гостини.

Учень 14.

Мій синівський уклін тобі,
 Києве рідний!
 І у серці хлюпоче
 Славутич святий.
 Усміхаються квіти, і небо, й дерева,
 На Русанівку й Дарницю
 Кличуть мости.

Учень 15.

А вже острів Труханів –
 Перлина Дніпрова –
 Так і манить у мандри до синіх морів...
 О мій Києве славний!
 Тобі моє слово
 І душі української сонячний спів.

Учитель. Все на світі має свій початок і кінець. На зміну літу приходить осінь, за осінню – зима... Але... Потрібно пам'ятати, любити та молитися за рідний край, за своє рідненьке місто.

Учень 16.

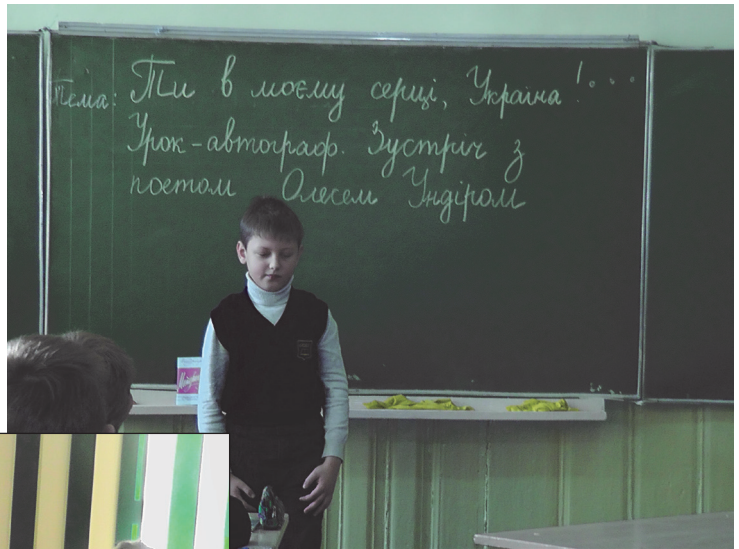
На Замковій горі, мов на вершині
 Земної кулі. Зупинився час.
 І добра слава княжої Волині
 Захоплено сія в людських очах.
 Звідсіль видніються Карпат смереки
 І течія Дніпра у далині...

І дивні хмари плинуть, мов лелеки,
В незраженій прадавній стороні.

Учень 17.

На вічному шляху в Острозький замок
З усіх материків туристи йдуть,
Бо Академія відкрила браму
Зі славного минулого в майбутть.
Гримлять над світом луни реактивні,
В острозькім небі кресляться путі...

На Замковій горі, мов на вершині,
З якої світ увесь – на видноті.

Учитель. А зараз ми запрошуємо до слова Олеся Ундіра. Дітки, ви маєте можливість задати поету запитання.

Гра «Мікрофон».

IV. ПІДСУМОК УРОКУ

Учитель.

Подяку прийміте, гості наші щирі.
Низький уклін із теплою любов'ю.
Бажаєм щастя, злагоди і віри,
Й козацького багатого здоров'я.

Я за поезію, що виткана серцем
І розум збуджує в людини,
Що по вінця наповнена серцем
За світлу долю України.

Діти дякують поетові за зустріч і беруть у нього автограф.